

GAZETA KRAKOWSKA

N^{ro} 72.

Z KRAKOWA DNIA 7 WRZESNIA 1823 ROKU W NIEDZIELĘ.

Z Warszawy d. 30 Sierpnia.

Xiąże Namiestnik Królewski

Przesyłając Kommissyi Rządowej w wierzytelney kopii, Akt ostateczny rozgraniczenia między Królestwem Polskiem a prowincjami Pruskimi, w dniu 1924 Kwietnia r. b. przez zobopolnych Kommissarzy podpisany, a przez Najjaśniejszego Cesarza i Króla Jmci na dniu 22 Maia (3 Czerwca) r. b. ratyfikowany, zalecamy Kommissyi Rządowej, iżby Akt rzeczony wraz z onegoż tłumaczeniem w języku Polskim w Dzienniku Praw umieścić polecił.

W Warszawie dnia 18 Lipca 1823 r.

(podpisano) Z a i q c z e k.

Do Kommissyi Rządowej Sprawiedliwości.

(podpisano) J. Tymowski.

Zgodno z Wypisem:

Minister Sprawiedliwości

M. Badeni.

Z Sekretarza Jeneralnego,

Szef Bióra: K. Hoffman.

Akt ostatecznego rozgraniczenia między Królestwem Polskiem a Prussami, połączony od pogranicza Pruss wschodnich aż do Szląska pod Gółą.

W IMIE TRÓJCY SWIĘTEJ &c.

Wiadomo się czyni komu wiedzieć

o tem należy, iż Najjaśniejszy Cesarz Wszech Rosssy, Król Polski, iako też i Najjaśniejszy Król Pruski, Wielki Xiążę Poznański, chcąc zadosyć uczynić Artykułowi XLI Traktatu przyjaźni pod dniem 21 Kwietnia (3 Maia) 1815 r. w Wiedniu zawartego i ustanowić linią graniczną między Królestwem Polskiem a Prussami, artykułem I Traktatu wspomnionego oznaczoną, podług nadanego temuż artykułowi rozwinięcia przez Konwencyą Berlińską pod dniem 30 Października (11 Listopada) 1817 r. podpisaną; powierzył to dzieło zobopolnym swoim Kommissarzom, iako to: Najjaśniejszy Cesarz Wszech Rosssy, Król Polski, Panu Fryderykowi Augustowi d'Auvray, Jeneraln. Leitnantowi woysk swoich, Kawalerowi orderu S. Alexandra Newskiego, Wielkiego Krzyża, orderu S. Włodzimierza II klasy, Kawalerowi orderu woyskowego S. Jerzego III klasy, S. Anny I klasy i Złotcy Szpady za męstwo, Orła Czerwonego I klasy Pruskiego i Krzyża pour le merite, orderu Austriackiego Maryi Teresy, i Komandorowi krzyża woyskowego S. Jerzego Badeńskiego, tudzież Panu Ignacemu Prądzyńskiemu, Podpułkownikowi z Sztabu Kwaternistrzostwa Jeneralnego woyska Polskiego, ozdobio-

nemu Krzyżem Złotym wojskowym Polskim, i Kawalerowi Legii honorowej; zaś Najjaśniejszy Król Pruski Wielki Xążę Poznański, Panu Karolowi Ludw: Erhardowi de Knobloch, Radcy tajnemu i Należytemu Skarbowemu Prezesowi, którzy to Pełnomocnicy po zamienieniu swoich w przyzwoitej formie uznanych Pełnomocnictw, wykonawszy i wykonać pojęciwszy rozmaite czynności z natury rzeczy wynikające, roztrząsnawszy w czterdziestu sessyach rozmaite wydarzone kwestye i dokładnie jasno i niezmiennie ustanowiwszy linią demarkacyjną między Królestwem Polskiem a Prussami, stósownie do brzmienia artykułów właściwych Traktatu przyjaźni i do osnowy wspomnioncy Konwencyi Berlińskiej, tudzież stósownie do Instrukcyi onymże w ciągu ich czynności udzieloney, też czynność w dniu dzisiejszym uzupełniając, podpisując niniejszy Akt ostateczny, zgodziliwszy się na następujące warunki:

Artykuł 1. Linią demarkacyjną, która stanowi odtąd granicę między Królestwem Polskiem a krajami Pruskimi, poczynawszy od Pruss wschodnich aż do Szląska ustanowioną, poprowadzoną, i oznaczoną została iak następuje:

Poczynając od granic Pruss wschodnich pod Nowymdworem (Neuhoff) wsią należącą do Pruss naprzeciwko Biernat wsi Polskiej, pierwsze słupy są wystawione iak następuje, to jest:

Słup Polski po lewym brzegu rzeki Działdówka (Soldau) na polu wsi Biernaty zwanem Podokop; zaś słup Pruski na prawym brzegu teyże rzeki, w iedney reducie Szwedzką zwaney na gruncie Nowodworskim (Neuhoff). Od tychże Słupów wyciągniętą została nowa linią graniczna aż do miejsca, gdzie się styka z

rzeką Drwęcą (Drewenz) odnawiając dawniejszą granicę Pruss zachodnich, iaką istniała od r. 1777 aż do Traktatu Tylżyckiego. Nasamprzód spuszcza się iak linia po rzece Działdówce (Soldau) aż do miejsca, gdzie jest w tey rzece kamień wielki, na którym wykuty jest Krzyż, dalej zaś opuszcza Działdówkę (Soldau), przechodzi przez grunta i las Zieluński, przez Rząd Pruski Bryńskim zwany, aż do karczmy zwaney Bysznica należącey do Okalewka.

Miejsca pograniczne od strony Polski poczynawszy od pierwszego Słupa aż dotąd są następujące: Biernaty, Niek, Wyłazłów, Zielun z przyległościami, Lubowidz, Płociczno, a zaś od strony Pruss Nowydwór (Neuhoff), las Zieluński i Olszówka.

Od karczmy Bysznica, linia idzie granicami sąsiedzkimi między Okalewkiem, Wierzchownią, Xientą, Karfem, Smolnikami, Oborzyskami, Gołkowem i Szczutowem, wsiami Polskimi, a Gurznem, Miesionczkowem wsiami Pruskimi, a to aż do strumienia Pissą zwanego. Dalej linia graniczna idzie pod tenże strumień aż do bagna, z kąd on bierze swój początek, i stanowi zarazem granicę między wsiami Polskimi, Szczutowem, Gołkówkiem, Gołkowem, Świeżebinem, Rokietnicą, Dzieżnem, Dzieżentkiem, Mantykami, Wielkimi Kretkami, a wsiami Pruskimi Miesiączkowem, młynem Bachorem, Jastrzębiem, folwarkiem Gołkowskim, Skrobacyją, Sobierzyzną, Zabiegałowem, Dzieżnem Pruskim i Gotartowem.

Od tego bagna idzie linia graniczna po nad innym strumieniem także zwanym Pissą, aż do ujścia tego w Rypiennicę; idzie znów dalej po nad tą rzeką aż do

Drwency (*Drewenz*) formując zawsze granicę dzielącą Wielkie Krętki, Smolnik, Kamionkę, Osie-Jeziorki, Łapinos na Polskiej stronie leżące, od Szynkowa, Koziorog, Opalenicy, Gorzennicki i Kominów, wsi na stronie Pruskiej położonych, od uścia Rypiennicy do rzeki Drwency (*Drewenz*); ta ostatnia rzeka stanowi granicę aż do uścia strumienia Bywka, niedaleko Lubicza (*Leibitsch*).

Miejsca pograniczne Polskie są następujące: Radziki małe, Radziki wielkie, Wienczewo, Pułwiesk, Zduniec, Rodzonne, Płonko, Białkowo, Sokołowo, Miasto i Dobrzyń, Ruziec, Pomorzany, Grudza, Strachowo, Dolnik, Ciechocin, Młyniec, Krobia, Lubicz, a od strony Pruss: Mszanno, Słoszewo, Pusta Dąbrówka, Józefat, Młyn Kofat, Sortyki, Ekonomia i Miasto Gollub (*Lissewo*), Tobołka, Elgiczewo, Młyniec, Zyda (*Seyde*), *Leibitsch*.

Przy uściu strumienia Bywki granica odstępowała od rzeki Drwency (*Drewenz*) i idzie po nad tymże strumieniem, oddzielając Libicz do Polski, a Gumowo do Pruss, aż do traktu Torunskiego, gdzie oddzielając do Polski dwie osady zwane Bywka, przechodzi w prostej linii przez las Ciechociński, a potem idąc po nad granicami od strony Polski, lasu wyż wzmiankowanego i wsi Wrotynie, Obory i Osiek, a zaś od strony Pruss wsi Kompania, Nowawieś (*Neudorff*) Smolniki, Grabowiec i Silno, dochodzi aż do Wisły.

Przeciąwszy Wisłę na prost, linia graniczna dochodzi do punktu, gdzie granica między wsią Polską Wołyszewo a Pruską Otłoczyn, schodzi się z tąż rzeką przy uściu Tenzyny.

Doszedłszy do tego strumienia gra-

nica idzie po nad onymże aż do żeycia się z dawną granicą Powiatu Noteckiego, oddzielając do Polski Wołyszewo, Białobłoto, Uklej i grunta Służewa, a do Pruss Otłoczyn, Młyn Kut, Otłoczynek, Holendry, Przybranowskie czyli Stanisławów i grunta Nowo-Grabskie (*Neu-Grabie*).

(Ukończenie w następney gazecie.)

Dzwony tutejsze ogłosiły mieszkańcom stolicy bolesną stratę, jaką poniósł kraj cały przez zgon ś. p. JW. Szczepana Hołowczyca, Arcy-Biskupa, Prymasa, i Senatora Królestwa Polskiego. Mąż ten będący wzorowym w każdym względzie, zakończył życie swoje dnia 27 b. m. około godziny 8mej wieczorem. Exportacyia zwłok odbędzie się dziś o godzinie 6tej po południu, a żałobne nabożeństwo odprawione zostanie jutro w Kościele Metropolitalnym. — Później udzieloną zostanie publiczności wiadomość o życiu tego szanownego Męża.

Z Petersburga d. 27 Lipca d. K.

(Z Kurjera Litewskiego.)

N. Cesarz Jegomość d. 9 b. m. o godzinie 7 wieczorem przybył do miasta Starey Russy, powitany u rogatek przez Horodniczego, kupców i mieszczan, wśród bicia we dzwony i wielkiego zgromadzenia ludu, udał się do kościoła katedralnego, gdzie na przybycie Najjaśniejszego Pana oczekiwało duchowieństwo, tudzież urzędnicy i szlachta. Cesarz Jegomość wszedłszy do kościoła oddał hołd obrazom SS. a po odśpiewaniu modłów i prośb o długie lata i panowanie dla całego Najjaśniejszego Domu, wśród radosnych okrzyków, udał się do domu dla Siebie przygotowanego.

zawisł niewzry Pan kilkakroć wychodził raczył na balkon. Za każdym ukazaniem się Monarchy, lud zgromadzony, nieczuć niepółtey swey radości, przez niustające okazywał wołania: *vivat i ура!* Wieczorem miasto całe, cerkwie i zakład solny były oświecone. D. 10 o godzinie 7. z rana przedstawieni byli J. Cesarzskiej Mości urzędnicy cywilni; i zakładu solnego; szlachta i kupcy, ostatni ofiarowali chleb i sól. Łaskawe J.C.M. przyjęcie każdego z przedstawionych, zostanie wiecznym w sercu ich pomnikiem. O godzinie 8 raczył Monarcha oglądać zakład solny. Urządzenia zakładu, maszyny i. t. d. były szczególnym przedmiotem uwagi Najjaśniejszego Pana. Potem oglądać raczył ostrog i szpitale wojskowe. O wpół do 10 opuścił Najjaśniejszy Pan Starą Russę, ulając się traktem do Nowogrodu. Gdziekolwiek Monarcha ukazać się raczył, towarzyszyło Mu mnóstwo ludu, a powietrze napelniane było okrzykami: *ura i vivat!*

Szambelan Hrabia Bulgari został na nowo akredytowanym w godności Sprawującego interessa Jego Cesarzskiej Mości przy N. Królu Jmci Katolickim. Przez czas niewoli tego Monarchy będzie on sprawował swe polecenia przy Rejencji Hiszpańskiej i Indyjskiej.

Hrabina Woronców, z Hrabów Brannickich, małżonka generała Adjutanta Jego Cesarzskiej Mości, i Xiężna Dolhorukowa, z Xiążąt Gagarynow, małżonka Koniuszego dworu Jego Cesarzskiej Mości, nayłaskawiey mianowane Damami orderu S. Katarzyny zgicy klasy.

Panna Maryia Traversay, córka Ministra morskiego Margrabiego Traversay, Xiężniczka Katarzyna Białosieiska, i Hra-

bianka Helena Tyzznhauzówna, nayłaskawiey mianowane są freyleynami dworu NN. Cesarzowych.

Od granic Hiszpańskich d. 17 Sierpnia.

Nadzieie, które mieć zaczęto, że Milans i Lobera będą kapitulować, zdają się znikać. Oba opuścili dotychczasowe swoje stanowiska i idą do Ugeł. — Marszałek Moncey udać się z 2000 ludzi z Villafranca do Manresa, a brygada Tromelin postępuje o dzień drogi za poruszeniami nieprzyjaciela; Eroles (który miał do Madrytu odjechać) czyni po bokach nieprzyjaciela poruszenia.

Na dziesięciu kupców w Barcelлонie nałożył Mina kontrybucyi czyli pożyczki 200,000 piastrow; trzech z nich zostało uwięzionych, ponieważ nie złożyli przypadłych na nich części.

Bryg wysłany przez kupców z Gibraltaru, zawiózł do Tarragony 20,000 piastrow, 3 do 4000 karabinów, znaczną ilość maki i inney żywności.

Marszałek Lauriston posłał d. 10 b. m. posłańca do Pampelony z kapitulacyją Balasterossa i wezwaniem tamtejszego dowodcy Salvadora o poddanie twierdzy; lecz oba te pisma naymniejszego nie zrobiły wrażenia; i gdy posłaniec mówił o uwięzieniu Króla Ferdynanda, rzucił się Salvador z tak wielkim gniewem z krzesła, iż posłaniec rozumiał, że każe go uwięzić, skończył jednak na wyrzucie, iż przybył dla obelżenia bohaterskiego narodu. Podług innego doniesienia miał Salvador na wezwanie Ballasterosa odpowiedzieć, iż nie nieuznał go więcej za generała, ale jeżeli mieć będzie zaręczenie, że Król Ferdynand nada swemu ludowi konstytucyją, tedy podda twierdząc.

Przez Baionę ciągle jeszcze przechodzą oddziały woyska Francuzkiego do Hiszpanii.

— D. 19. —

Co się w opasanych twierdzach dzieje, wiemy tylko od poymanych podczas wycieczek lub od zbiegów. Z takich źródeł dowiadujemy się, iż Seu Urgel nie podda się zaraz z niedostatku żywności, ponieważ jest icy tam podostatkim; jednego tylko wina zabraknie w krotce. Dowódca tamtejszy jest nader czynny; osada pracować nieustannie musi nad ukrytą drogą, która ma iść na około twierdzy.

W Figueras z braku świeżego mięsa zaczęto od 2go Sierpnia zabijać muły.

W St. Sebastian porcyia żołnierska składa się codziennie z pół funta chleba i warzywa, co dwa dni słoniny, trzeciego z stokfisu, a co dwa dni podwójney porcyi wódki. Ze tam na pieniądze niezbywa przekonała opasujący korpus okoliczność, iż żołnierze tamtejsi posłali żonom swoim za twierdzą będącem, od których Jenerał Ricard posłał wezwanie, znaczną zapomogę w pieniądzech.

Milans udał się z swem woyskiem ku twierdzy Seu Urgel, za którym tuż postępują Jenerałowie Tremelin i Eroles. Z nie się jednak teraz, wyjąwszy opasanie twierdzy, zachodzić w działaniach ciska, częścią, że przez odpadnięcie Abisbala, Morillo i Ballasterosa zmniejszyła się znacznie siła konstytucjonistów, częścią, że spodziewają się w krotce kapitulacyi Kadyxu, i dla tego nie chcą na przono krwi przelewać, do tego upał tak jest dokuczającym, iż wypada żołnierzom oszczędzać. — Osada Figueras wysłała d. 10 b. m. z twier-

dzy 500. ludzi z siekierami pod zasłoną oddziału woyska, dla ścinania drzew, których do godziny 4 z południa znaczną ilość naćcinali i do twierdzy wprowadzili. Gdy ten rodzaj furazowania dział się pod działami twierdzy, przeto woysko, które wysłaliśmy przeciw nieprzyjacielowi nie mógł mu wiele szkodzić i mógł swoją zbobyecz uprowadzić. Pod Barceloną idzie nieco żywiej. Osada tamtejsza składa się z 18.000 milicyi i 3000 regularnego woyska i codziennie zachodzą utarczki. W porcie stoi trzy działowe szalupy, które gdy zbliży się która z naszych fregat potężnie do niej strzelają. Mina bywa na woyskowej paradzie i w klubie patryjotów i zachęca na przemiany żołnierzy i obywateli do dzielney obrony; ażeby zaś zakonnicy nie psuli tego dzieła, rozkazał niedawno dla ich przestrogi rozstrzelać Plebana Banes. Idzie teraz przeciw tej twierdzy więcej artyleryi, i na wszystkich drogach idących do miasta mają być usypane baterye, częścią dla przeszkodzenia dowozu świeżey żywności, z którą przeciskała się przez wszystkie luki pomiędzy naszymi woyskami, częścią też dla sięgania na wszystkie drogi przy wycieczce osady. — W odnodze Kadykskiej najbogatszy z deputowanych Stanów Valdes rozkazał swoim kosztem uzbroić trzy fregaty i dwa wielkie przewozowe okręty działami osadzić. Ta mała eskadra ma przy pomocy znajdujących się tam działowych łodzi ułatwiać dowóz żywności morzem.

Z Lizbony d. 9 Sierpnia:

N. Król urządził na ten sposób radę stanu iak była przed konstytucyją.

Hr. Riomayor i inny mąż popytny

li na Królewskiej korwecie do Brazylii, dla tentowania pojednania się z tym królem.

Infant Michał wydał rozkaz dzienny, w którym donosi, że J. K. M. rozkazał nieco wojska z dywizyi Margr. de Chaves posłać do Beyra i Tras Montes, dla złuzowania w ciężkiej służbie korpusy 2go liniowego pułku i zastąpienia obu tych prowincyi przeciw rewolucyjnemu kupom Hiszpańskim.

D. 3 przybył tu Nuncyusz Papieski. Kardynał Patriarcha nasz przybył d. 31 Lipca do Lamego. Oba byli z uszanowaniem i okrzykami ludu przyjętymi.

Jenerał Wilson przybył tu z Vigo na Angielskim okręcie w swej podróży do Gibraltaru, z PP. Erskine i White. Rząd kazał przystawić straż, aby na ląd nie wysiedli, wszelako na żądanie sprawującego Angielskie interesy dozwolono udać się na ich okręt chirurgowi, którego Wilson dla opatrzenia swej rany potrzebował. Przybył tu także naczelnik Królewsko-Hiszpańskiego korpusu X. Merino, ponieważ iak mówią konstytucyoniści zupełnie iego korpus wytępilli. Miał on między innemi proponować Rządowi Portugalskiemu, aby wszystkich znajdujących się tu Galicyjanów pod iego oddał rozkazy.

Z Madrytu d. 16 Sierpnia.

Rejencyja przywróciła moc wyroku Królewskiego z d. 1 Czerwca 1814, zabraniającego uwięzień za polityczne mniemanie.

Xże Infantado niepoiechał, iak dawnicy doniesiono, do Puerto Santa Maria, ale znajduje się tu ciągle.

Podług doniesień z Kadyxu do 10 b. m. Rodzina Królewska była zdrowa.

Jle zwiększa się nieukontentowanie wojska i mieszkańców z teraźniejszego stanu rzeczy, tyle powiększa się ich przychylność do Króla. — D. 3 Sierpnia wyruszył Riego z 2000 ludzi z Kadyxu, dla udania się do Malagi, ale ogień z naszych batteryj i ręcznej broni Francuzko-Hiszpańskiego wojska zmusił go do powrotu. Trzema dniami pierwej odważył się Riego uczynić wodą wycieczkę w 1500 ludzi; lecz równie mu się nie udało, iak pochód do Malagi. Z 50 łodzi działowych, na które wsadził wojsko, dostało się kilkanaście w moc naszą, reszta zaledwo uszła do portu. Jenerał Bourmont wysłał z Sewilli na Guadalquivir 50 działowych szalup i przewozowych statków z bombami, haubicami, i t. d. przeciw Kadyxowi, a 17 podobnychże statków odpłynęło za dni kilka.

Jak w Portugalii przy zaczęciu przeciwnej rewolucyi rozwiązały się Stany, obrawszy tylko stanową Kommissyją, tak też dzieje się teraz w Kadyxie. Deputowani Marac, Saltra, Teixero i Minister Navarro odpłynęli do Alikante.

Jenerał Larochejaquelin opatował Bationę (nad brzegiem Galicyi) i zaczęło się bombardowanie Koruny. Przy odejściu gońca z tem doniesieniem paliło się w 5ciu czyli 6ciu miastach w mieście.

Zajas miał kapitulować i Kartagena otworzyć miała swoje bramy. W Estramandurze pod Casteldorias stojące wojska konstytucyjne chcą iść za przykładem Ballasterosa. Odonel przybył do Zamora i idzie pod Ciudad-Rodrigo; gubernator tej twierdzy chce się układać.

Z Paryża d. 20 Sierpnia.

Xże Wilhelm Fryderyk Filip Wir-

tembergski, 'stryy Króla Wirtembergskiego, przybył tu z Baden pod nazwiskiem Hr. Urach.

Grobowiec Xcia Enghien zaczenaia naprawiać, i zamiast drewnianey piramidy postawiony zostanie słup marmurowy na miejscu, na którym z wyznaczonego przez Bonaparte sądu wojennego był rozstrzelany, z napisem: *hic cecidit!*

Tutejszy dziennik Konstytucjonista damski umieścił następujący wypis z dzieła Lorenta o Jakwizycyi Hiszpańskiej: Podług wyroków Jakwizycyi od r. 1481 do 1808 spalonych zostało 34,658 ludzi żywo, a w wizerunkach 10,049; na galery i więzienia skazanych było 288,214. Do tej liczby nie wchodzi ci, ktorzy za rządów Ferdynanda VII zostali na tortury wziętemi, na galery posłanemi i spalonemi.

W Lillebourne, niedaleko Rouen, znaleziono brązowy, dawniej wyłaczany, interessujący posąg, wystawiający obnażonego młodzieńca.

Rozchodzi się wieść, że Lord Fitzroy Somerset uda się z szczególniejszem zleceniem do Kadyxu.

Dziennik Paryżki donosi, że Marszałek Moncey prosił o uwolnienie go od naczelnego dowództwa w Katalonii; lecz dziennik Gwiazda zaprzecza temu.

Listy z Madrytu donoszą o ciągłych postępach woyska naszego. Jenerałowie Morillo i Larochejaquelin rozpędzili wspólnie konstytucyjne woyska pod Palarea i Rosello, i d. 5 weszli bez oporu do Vigo. Wilson i Quiroga mieli dopiero tegoż rana na okręty uciec. W Vigo znaleźliśmy znaczną liczbę dział. Bombardowanie Koruny poydzie teraz

śpieszno. Wysłane tam z Ferrolu działa, uszykowane już są na tamtejszych wzgórzach. D. 6 został tamtejszy wodca po ostatni raz wezwany do podania się, na co jeżeli nieczwoli, rozpocznie się zaraz strzelanie do nowego miasta. Dotąd zachodzi urzędowe doniesienie; prywatne zaś głosi, że w cytadeli Koruny uwięziono do 50 osób, na śmierć skazano, stracono i zwłoki ich w morze wrzucono.

Zawczesna wiadomość w Madrycie o uwolnieniu Króla i przygotowania do radosnego iey obchodu, zrzuciły poruszenia pomiędzy stronnictwami, podczas których sprzyiający sprawie Królewskiej uderzyli na konstytucjonistów i nim potrafiono rozpędzić skupienie, zabili jednego z ostatnich, a 11 skaliczyli. Marszałek Oudinot (Xze Reggio) rozkazał na placu Franciszkańskim postawić szubienicę, z zapowiedzeniem, iż najpierwszy, który dopuści się gwałtu, będzie obwieszony. Ten dzielny środek przywrócił dopiero spokojność.

Co w Kadyxie zayść mogło? dowiedzieć się dopiero w Paryżu możemy na początku Września, gdyż Xze Angoulême przybył d. 17 Sierpnia do Puerto Santa Maria, i od tego czasu spodziewać się należy, iż albo rozpoczną się układy o pokóy, albo Kadyx będzie bombardowany.

Oba przeciw sobie w Hiszpanii wojujące stronnictwa zdają się przez wzajemne ustępowania zbliżać do siebie. Stany z swej strony pozwoliły więcey wolności Królewskiej Rodzinie niż dotąd, i d. 6 Sierpnia podać kazały Jenerałowi Bordesoult propozycyie do ugody, ale gdy te znaleziono nie do przyięcia, podano nazajutrz inne. Miały o-

prócz tego Jenerała Alava (Ministra wojennego) pod sąd wojenny oddać, który go na śmierć skazał. Rejencya wydała także z swej strony rozkaz, aby wszystkich, którzy nie są za występki uwięzionemi, bez dalszego badania uwolniono, a zatem zostali i zamknięci w Kościele Jukwizycy w Saragossie 1500 obywateli wypuszczonemi. Prezes Rejencyi Xze Jufantado udał się z Ministrem spraw zagranicznych Saez do Puerto Santa Maria, zapewne dla bycia połączonemi do rady przy ugodzie.

— D. 22. —

Urządowe nasze doniesienia od wojny pod d. 15 b. m. zawierają, że Milans i Lebera zebrali korpusy swoje pod Montblanch i w liczbie 5 do 6000 ludzi udali się do Urgel. Z Vich musiał zatem Pułkownik Salpervich z zma batalionami wyruszyć, dla zmocnienia zamykającego naszego korpusu Urgel. Jenerał Curial dowodzi naczelnie przed Barceloną, gdy tymczasem Marszałek Moncey udał się z 18tym pułkiem liniowej piechoty, jednym batalionem 1go lekkiego pułku i Hiszpańskim szwadronem do Tarrassa i Granollers. Eroles opuścił Calaf, dla złączenia się przy Manresa z Jenerałem Tromelin, ponieważ nieprzyjaciel obrócił się w te okolice. To nastąpiło i d. 14 uderzyli na nieprzyjaciela na moście pod Cabrian: nieprzyjacielskiej, jizdy natarcie wprowadziło w nieład Królewsko-Hiszpańskie wojsko, ale szwadron Francuzki przymusił nieprzyjaciela do ustępu. Wyparty ztąd nieprzyjaciel zajął korzystniejsze jeszcze stanowisko pod Caldes i bronił się uporczywie przeciw szesnastemu naszemu pułkowi i do tysiąc dwieście ludzi wynoszącemu korpusowi Erolesa. Ale po nadejściu jeszcze dwóch batalionów

od 60go pułku uderzył Jenerał Tromelin dwiema ściszonemi kolómuami na oba nieprzyjacielskie skrzydła. Szczęśliwy skutek uwieńczył to uderzenie. Wyparty z Caldes nieprzyjaciel usiłował nadaremnie uszykować się pod Moja, bo załedwo kilka chwil utrzymać się mógł w tem stanowisku i cofnął się spiesznie ku Lestang, dokąd jest ścigany. Marszałek Moncey wesprze niebawnie z prowadzącemi wojskami nasz korpus i wysłane z Vich dwa bataliony przyłożą się także do pobicia nieprzyjaciela, w którym podług pojedynczych doniesień ostygła odwaga. Do czego przykładą się szczególnie okoliczność, że mieszkańcy kraiowi niesprzysiężali kontrybucjonistom i gdzie mogą chwytają ich i nam wydają. Żywności nigdzie dostać nie mogą, a od Tarragony aż do Urgel nie mają nigdzie magazynu, tak iż na 200 mułach prowadzić z sobą muszą suchary.

Kawaler Vargas mianowany znowu jest przez Rejencyą Posłem przy Stolicy S.

Do doniesienia, że Stany Hiszpańskie nie chcą się układać iak tylko przy zaręczeniu Anglii, dodaje dziennik Chorągiew biała: "Cóż spowodować mogłoby Francją do odstąpienia dziś od mądrej polityczney zasady, którą miała odwagę ogłosić? Miałażby zdradzać swojego sprzymierzyńca i Anglii i Jakobiom na półwyspiu zapewnić rekoymią? „

Przez Kale zachodzi znowu częsta dyplomatyczna korespondencyja.

Jurbide chce iak słysząc Rzym na przyszłe swoje mieszkanie obrać. Jeżeli to prawda, tedy Rzym będzie przytulkiem jednego byłego Cesarza i dwóch byłych Królów.

DODATEK DO N^{ro} 72. GAZETY KRAKOWSKIEJ

Z KRAKOWA DNIA 7 WRZEŚNIA 1823 ROKU W NIEDZIELĘ.

Z Londynu d. 20 Sierpnia.

Podług pisma naszego *Morning-Chronicle*, Poseł nasz w Hiszpanii P. A Court oznaymił konstytucyjnemu Rządowi w Kadyxie, iż udać się do Gibraltaru i razem ofiarował mu swoje usługi do pojednania Hiszpanii z Francją.

Mówią, iż Jenerał Quiroga przybył tu, dla dostania pieniędzy dla osady Korduny i udać mu się miało zebrać znaczną kwotę pieniędzy. — Zapewniają, iż Jenerał Pepe trudni się urządzeniem korpusu z cudzoziemców, który przyłączy się do dowództwa Quirogi.

O ostatnich potyczkach w Katalonii dowiadujemy się z urzędowego doniesienia Jenerała Milans, że przy rozprawie przy Jorba d. 25 Lipca, w której Marszałek Moncey rozkazał się woyskom swoim cofnąć, Francuzi utracili w uścępie 900 ludzi, Hiszpanie zaś 50 zabitych i 140 mieli ranionych.

W piątek Viceadmiral Burrard Neale zatchnął banderę swoją jako dowodzący admirał siłą morską na morzu śródziemnem na okręcie *Ravage* o 78 działach, i za pierwszym pomyślnym wiatrem na swoje odpłynięcie stanowiąco.

Xże Alexander Suzzo, pierwszy z znakomitych Greków od poczęcia powstania tego kraju, przybył tu we czwartek.

Dawna izba Lordów, miejsce wstawione wielu zdarzeniami, jest teraz rozbierana.

P. Canning oczekiwany jest d. 23 w mieście Liwerpool, które miasto odwiedzi w towarzystwie Lorda Liwerpool.

Xże Wellington uda się w tych dniach do Niderlandów, dla rocznego obiazdu nagraicznych twierdz. W przeszłym roku popłynął tamże, ale co tylko do Kale wysiadł, odwołany został, dla udania się na Kongres do Weroni. Tego roczni obiazd będzie ostatnim, ponieważ rzeczzone warownie prawie już są ukończone. Wiadomo, iż Koszta na umocnienie twierdz Niderlandskich Oudenarde, &c. wzięte są z kontrybucyi Francuzkiej.

Parlament wysp Jońskich wyznaczył Rządowi do 15,000 piastrow Hiszpańskich na utworzenie uniwersytetu w Korfu.

Ślawny zbiór historycznych rękopismów Lorda Harley składa się z 8000

domów, zawierających przeszło 40,000 historycznych dowodów chronologicznie ułożonych.

Listy z Gibraltaru pod d. 29 Lipca donoszą, iż konstytucyyny podjazd z Malagi uderzył na Rójalistów w S. Roque zupełnie ich pobili.

Pisma tutejsze wzmiankują o odezwie Jenerała Miny do woysk swoich, w której wyraża, iż slyszal o sromotnem przejściu Ballasterosa, lecz on woli raczy widzieć pochłonięte ogniem wszystkie Hiszpańskie miasta niżeli się poddać.

Hr. Fitzwilliam posłał jeszcze do dawniejszey swey składki związkowi za konstytucyynemi Hiszpanami 1000 Es.

Z Tryestu d. 7 Sierpnia.

Kapitani przybyłych tu z wod Patras okęztów, opowiadają, iż d. 26 Lipca slyszeli mocne z dział strzelanie, a w Kurfu mowiono, iż Grecy pod Patras pobitemi zostali i ściganemi są we wnętrz Morei.

Z Smirny d. 18 Lipca.

Angielski Admira Hamilton zarządził d. 2 przed naszym portem kotwice; prowadził za sobą pięknie zbudowaną korsarską galergę, która w odnodze Saloniki Francuzkiego Kapitana Verité złupiła, — Przed 11 dolami widziana była niedaleko Rodus! z 43 żagłów złożona Egipska eskadra pod rozkazami Ismaela Gibraltaru, która ma znaczny korpus woyska wysadzić na Kandyję. — Na wszystkich punktach przybiera znowu woyna znamię zniszczenia i wściekłości. Ipsarioci wylądowali niedawno z 150 statków, które były Albańczykami osadzo-

ne, do Sanderli, złupili wszystkie domy, potem je zapalili. Pomiędzy brańcami, którzy im się w ręce dostali, znajdował się także harem Cara Osman Oglau, za który niezmiernego okupu żądali. Turcy pośpieszyli dla odparcia najeźdźców i przyszło do krwawey bitwy, ale Ipsarioci odnieśli zwycięstwo; całą okolicę ogniem i mieczem spustoszywszy, wylądowali swoje okręty zabranemi skarbami, bydłem i zbożem, i odpłynęli do swey wyspy. Na placu boju zostawili 30 zabitych, a 70 raniionych z sobą zabrali. Z strony Tureckiey cała korzyść była w tsey morderskiej potyczce zabranie 3 Ipsariotów, których tu jako zakładników przywieziono. Zaledwo rozeszła się wiadomość o tem zdarzeniu, gdy kupa Jroków rzuciła się na Pergamo i na niewinnych Greków wywarła złość swoją. Stami mordowano ich bez litości w własnych domach, i rzeź ta trwała kilka godzin, nim Aga potrafił wstrzymać to oburzające barbarzyństwo. Co uszło z Greków od tego męczeństwa i śmierci, a mianowicie kobiety i dzieci, wziął w swoją opiekę. Na kolicznym łądzie zaszły podobne morderstwa i gwałty. Jak tylko doszła do Broussy wiadomość o obrzydłym tym wypadku, udał się zaraz Kiaia tamtejszego Baszy z 6 polowemi dział mi i potrzebnym ludem w drogę; przed Somma jeszcze kazał 3 z tych barbarzyńców obwiesić, a przybywszy do Somma nakazał Agom wszystkich winnych pochwyć i sobie dostawić, dla przykładowego ich ukarania. Agowie dopełnili natychmiast rozkazu i przyprowadzili Kiai 110 powiązanych Turków; kazał ich odprowadzić, lecz dotąd niesłychać jeszcze o ich ukaraniu,

Tymczasem Jpsaryjoci w powrocie z Sanderli do siebie, wstąpili na Moskońską wyspę. Płomienie, które wznosiły się ku Niebu z nieszczęśliwych punktów, narzekania i krzyk, tudzież kurzące się potoki krwi na około, okazywały, iż na ich współwiercach w Pergamo srogo się pomszczono. Gdy już nie było nikogo do pobicia, zawieźli Jpsaryjoci swoją zdobycz do domów, i udali się potem na Mitelene, zabrali co mogli, i wymogli na mieszkańców 35,000 piastrów, odpłynęli.

Podobnymże sposobem Samjoci zniszczyli do gruntu miasteczko pod Karabourun.

Przez wysadzenie przez Kapitana Baszę 4000 ludzi do Kubea, Karisto uwolnione zostało od zamknięcia i Turcy zaczęli zaraz zaczepnia działać. Spalili na około wszystkie miejsca, i co mieszkańców uciec mogło rzezi, ratowali się ucieczką w góry.

Od brzegów Menu d. 20 Sierpnia.

Xiężna Nassauska powiła d. 12 b. m. w Weilburgu szczęśliwie syna.
Królewic Następca tronu Bawarskie-

go wyszedł zupełnie z zapadłej choroby i przeżdza się teraz dla sił pokrzepienia.

W. Xże Darmstadtski zagał d. 18 osobiście posiedzenia Stanów, przy czem towarzyszyli mu Xiążęta Jego Domu. Xże Wolfgang Ernest Jsenburgski wykonał przysięgę jako nowo weszły członek. W. Xże oświadczył przy zagaeniu, iż na terażniejszych posiedzeniach mało każe podać Stanom propozycy, ponieważ ważniejsze projekta potrzebują dłuższego czasu do wypracowania.

Około Frankfortu w otwartem polu zrywano d. 19 b. m. zupełnie dojrzałe jagody winne. W Freybergu zaś d. 9 jeszcze sprzedawano na rynku także dojrzałe jagody.

Zmarły w Bedburgu, w cyrkule Kolonskim, Pleban Cappis odkazał testamentem dla ubogich swej parafii 1120 tal. 13 srebr. groszy.

W wschodnich Prussach z braku karmy w zimie 1822 i 1823 roku padło 13,061 koni, 2022 wołów, 5360 krów i 6469 iałownika. W 597 powiatach dla wyżywienia bydła obdarto słomiane dachy.

D O N I E S I E N I A.

W Poblizu Krakowa w Państwie Woli Justowskiej znajdują się Barany z Rasy Hiszpańskiej zdadne do Stada, Sztuka jedna po dwa dukaty srebrem, oraz Byczki Tyrolskie w drugim i trzecim roku za różną cenę do sprzedania. — Zyczący sobie takowych nabydź mogą się każdego czasu w miejscu powyższym zgłosić. — Wola Justowska dnia 6go Września 1823 r.

W Loteryi Państwa Jwonicz i Dóbr Wrocanka w Galicyi Austrii leżących, pod zaręczeniem Domu Handlowego Wiedeńskiego P. T. Bogsch prowadzonej, wyznaczone są pięć miesięcy w których kupujący razem dziesięć Losów, jedenasty Los z liczby pięciu tysięcy Freylosów bezpłatnie dostaje. Kto zatem chce z przeznaczonych Losów bezpłatnych korzystać, ażeby te rychley rozebrane nie zostały, niech się wcześniej przed pięciu miesiącami w dziesięć Losów zaopatrzyć stara, bo tem sposobem jedenasty Los bezpłatny może sobie zabezpieczyć, a spóźniając mógłby go całkiem niedostać.

Bielsko - Xiążęca kameralna Dyrekcyja podaje do wiadomości: że w dniu 20tym Października r. b. Cynowa Huta Jan i Kopalnia węgla Karol Seegen w te-

rytoryum Słupów i lesie Brzezińskim, w Kr. Pruskim Szląsku, będą w Xiążęc-Bielskiej Kancellaryi przez Licytacyą na 6 lat każda z osobna, lub razem, gdy kto zechce, w dzierżawę wypuszczonemi. — Zyczący tej dzierżawy dowiedzieć się mogą każdego czasu w Xiążęc Kancellaryi o warunkach. — Zbyteczną byłoby rzeczą zachwalać Publiczności kopalnią Karol Seegen i dobroć iey węgla, gdyż powszechnie znane są i szukane pod nazwiskiem Laryszowskich. Kopalnia ta dostarczyć rocznie łatwo może do 200,000 sześliów Węgla. — Oddalenie się tylko Zwierzchności z Słupowa, ale nie brak odbytu produktów, spowodowało do rozpisania licytacji wydzierżawienia tej Huty. — Z Xiążęc-Bielskiej kancelarney Dyrekcyi d. 31 Sierpnia 1823 r.

Ludwik,

Przełożony Urzędnik.

Podpisani mają zaszczyt donieść Prześwietney Publiczności, iż przybyli do Krakowa i mieszkają u P. Szydłowskiego w izbie pod Nr. 13. A że wiedzieć nie mogą jak długo tu zabawią, przeto żądający lekarskiej ich pomocy, raczą się jak najszybciej zgłaszać.

Kr: Pruski Nadwoiny Dentyse Laemmlein, z Wrocławia

Syn tegoż Doktor Laemmlein z Berlina.

We Wsi Niegoszowicach w Okr. W. M. Krakowa leżącey dnia 9 b. m. i r. o godzinie 10 ranney, a o 3 zpołudnia i następnych dni tegoż miesiąca i r. odbywać się będzie Licytacya publiczna zboża w snopiu różnego gatunku pszenicy, żyta, owsa, ięczmienia i t. p. siana wozów 60. Krów, i innych ruchomości. — Pocięm wydzierżawione będą dochody teyże wsi Niegoszowic z przyległościami na lat 6 od daty licytacji poczynającej się. —

Dnia tegoż o godzinie 3 zpołudnia w Krakowie pod L. 221 przy ulicy Franciszkańskiej wydzierżawione będą dochody tegoż domu na lat 3 od 1go Października r. b. zaczynające się. — Kraków dnia 5 Września 1823 r.

Jarzyński Kom. Sad.

Przez Urząd Ekonomiczny Klucza Myślenickiego, JO. Xieźney de Sabauda - Carignan własnego, w Cyrkule Wadowskim w Krolestwie Galicyi leżącego, niniejszym do publiczney podaie się wiadomości: iż użytek z 87 sztuk Krów doynych na 3 folwarkach, Państwa tego znajdujących się i których liczba aż do 102 sztuk pomnożona będzie, dnia 9go Września r. b. przed południem o godzinie 9 w Kancellaryi Dominikalney tutejszey od 1go Listopada r. b. aż do ostatniego Października 1824 w drodze Licytacji, zaarendowany zostanie, przytem nadmienia się, iż Arendarz oraz iako Szaffarz do dozoru przy Folwarku będzie obowiązany, za co ordynarya 12 korcy Zboża, 14 Siąg drzewa, oraz 50 fl. ryńskich, w W. i kawalek gruntu temuż wyznacza się. — Każdy chce arendowania mający przed Licytacyą zaświadczenie moralności i 20 ZR. w monecie kruszczowey iako Vadium, po zawarciu Kontraktu zaś za każdą Krowę przednię rasy 5 ZR. i za każdą polskiej rasy 4 ZR. w monecie kruszczowey iako Kaucyą złożyć powinien, za którą prowizyą po 5 od sta odbierze.

Dalsze kondycyje Kontraktu każdego czasu w Kancellaryi Urzędowey w Myślenicach przeurzane być mogą. Gdyby jednak termin wymieniony bezskutecznie miał upłynąć, w tedy powtórny na 16 i trzecie na 23 Września zawsze o 9tej godzinie przed południem niniejszym wyznacza się. —

Daley dnia 16go Września r. b. w Kancellaryi Dominikalney Myślenickiej o godzinie 9tej z rana, następujące Bydło rogate, młode, iako to:

9	Sztuk	3	letnich	Galonek
24	—	2	—	ditto
13	—	1	rocznych	ditto
2	—	—	tegorocznych	ditto
2	—	1	roczne	Byczki.
2	—	1	roczne	Wotły.

Ogółem 56 Sztuk za gotową zapłatę najwiętey daicemu sprzedane będą. — Myślenice w Cyrkule Wadowskim dnia 23 Sierpnia 1823 r.